

Heksenhamer zoekt grenzen en God

Een 'improvisatiesessie' met religie als thema, en verschillende gasten. Het jonge collectief Heksenhamer is nog veel meer van plan.

JACOB HAAGSMA

Het wordt de eerste van drie van zulke sessies, zondagmiddag in De Harmonie in Leeuwarden. Religie wordt het centrale thema, want daar heeft Douwe Dijkstra, die met Adriaan Groffen en Laurens van der Meulen het collectief Heksenhamer vormt, nu eenmaal wat mee. Hij wijdde zijn afstudeerproject van de Academie voor Popcultuur eraan: de theateervoorstelling 'De broer van God', ook te zien zondagmiddag, naast optredens van mensen als Pim van de Werken, Gerrit van der Scheer en Jan Ketelaar.

„Ik ben religieus opgevoed”, zegt Douwe Dijkstra. „Tot mijn achtste moest ik naar de kerk. De laatste jaren ging ik met tegenzin, omdat ik er niks aan vond.” Toen hij uit huis ging nam hij afstand van dat geloof, tot zijn interesse, na gesprekken met geloviger kameraden, toch weer werd gewekt. „Maar ik wist er te weinig van, vond ik. Als je met afgesloten ogen en oren achter in de kerk zit, krijg je er niet veel meer van mee.”

„Religie heeft een bepaalde rol gehad in de maatschappij. Als religie wegvalt, ontstaat er een gat. Als je bepaalde elementen uit religie leent, en die gebruikt in theater en popmuziek, kun je misschien iets heel moois maken. Dat heb ik geprobeerd uit te lichten in mijn theateervoorstelling. De vorm van een kerkdienst, het bevorderen van gemeenschapszin, troost bieden. Zoals ook een liedje dat kan doen.”

De volgende thema's zijn bedacht door Laurens van der Meulen en Adriaan Groffen. Die van Laurens gaat draaien om de bestaande voorstelling 'Elena', Adriaan is nog bezig met een voorstelling. „Het is de bedoeling dat de mensen die meedoen reageren op de thema's en kernwoorden. Daar zijn ze vrij in, dat is improvisatie”, zegt Adriaan.

De naam Heksenhamer hebben de heren geleend van een eeuwenoude handleiding om heksen te vervolgen (inclusief praktische methoden als foltering en moord). Het is het overkoepelende collectief voor hun verschillende activiteiten. „Heksenhamer is de kern, dat zijn wij met zijn drieën”, zegt Laurens. „Experimenten, dingen die we met zijn drieën willen maken, zoals de video-installatie bij het Notfall-filmfestival. Daaronder hangen de al of niet bestaande voorstellingen en dan ko-

Beeld uit 'De broer van God', met Douwe Dijkstra in het midden, Adriaan Groffen links van hem en Laurens van der Meulen rechts. FOTO LEX VESSEUR

men de bands: Wolkenkrabbers, HET VATICAAN, Hilbrandt Mill. Dat staat verder van Heksenhamer dan die installatie of die sessies, maar het hoort er wel bij.”

Wolkenkrabbers, dat zijn Adriaan, Laurens en Douwe en verder niemand. Het is nadrukkelijk een 'studiproject', opgenomen in een oefenruimte in het oude pand van vleesbedrijf Brada. Dat resulteerde in een album, voorlopig alleen uit op cassette. Laurens: „We wilden in 48 uur een album maken. Blanco erin, schrijven, opnemen, gaan.” Het idee was om nadrukkelijk te reageren op die ruimte. „Juist omdat je, van jezelf, zo snel moet, komen er geen andere dingen binnen. Dan merk je heel erg dat je in die ruimte bent. Die

Van optreden met een kameel tot het op stang jagen van boekers

sfeer wilden we vertalen in geluid.”

De volgende Wolkenkrabbers-plaat wordt op dezelfde manier opgenomen, maar dan in het kerkje van Oostum in Groningen. Dat moet weer een heel ander resultaat opleveren. „Dat is onderzoek”, zegt Lau-

rens. „Eigenlijk is alles wat we doen onderzoek.” Dat geldt ook voor HET VATICAAN, na Wolkenkrabbers en Hilbrandt Mill het derde muzikale verband waarin de Heksenkamerheren participeren. Deze groep, hard, rauw, provocerend, rekt rustig de grenzen op. Van optreden met een kameel tot het op stang jagen van boekers en medialui.

Adriaan: „Bij HET VATICAAN hebben we een kader geschetst waarin heel veel mag. We hebben bepaalde regels opgesteld, en daarbinnen kan alles. Daar leren we heel veel van, en dat komt ook weer in onze andere projecten van pas. Niet nadenken over consequenties, eerst maar doen en dan kom je er vanzelf wel achter.” Laurens: „HET VATICAAN zet voor

ons deuren open. Als we één keer iets geks hebben gedaan, is zoiets de volgende keer veel gemakkelijker. Het gevaar dat in HET VATICAAN zit, moet eigenlijk ook in onze andere projecten terecht komen. We moeten elkaar scherp houden.”

Adriaan, Laurens en Douwe kennen elkaar van de Academie voor Popcultuur, maar gingen pas samenwerken bij Laurens' afstudeerproject „Het duurt even voor je erachter komt wat je aan elkaar hebt. Volgens mij wilden we alledrie wel meer dan het normale poptraject.”

Heksenhamer Sessie: zondagmiddag, De Harmonie, Leeuwarden.

> www.heksenhamer.nl